

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Komáromi Ádám ügyvéd által képviselt felperesnek Igazságügyi Rendészeti Minisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Idegenrendészeti Igazgatóság alperes ellen közrendvédelmi bírság tárgyú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. január 9-én kelt K.27.576/2006/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.576/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes által üzemeltetett autóbuszon 2005. december 26-án utasként határátlépésre jelentkezett három moldáv állampolgár, akik nem rendelkeztek a belépéshez szükséges érvényes vízummal. A határőr a beléptetésüket megtagadta, a felperes a három személyt - a 2005. december 26-án kelt I-1/2005. számú határozattal elrendelten - viasszaszállította Ausztria területére.

A Győri Határőr Igazgatóság Hegyeshalom Határrendészeti Kirendeltsége 2006. április 20-án kelt I-1/406-11/2006. számú határozatával a felperessel szemben összesen 3.032.760 forint közrendvédelmi bírságot szabott ki a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény (Idtv.) 86.§ (5) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. június 30-án kelt 106-ké-2596/7/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az Idtv. 86.§ (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak kötelezettsége, hogy a szállítást megelőzően megbizonyosodjon arról, hogy az autóbuszán szállított külföldi személy érvényes úti okmánnyal és vízummal rendelkezik-e. E kötelezettség alól a felperest nem mentesíti arra való hivatkozása, hogy az utasok okmányait nem ellenőrizheti, de az utasokat az utazás feltételeiről a megfelelő tájékoztatással ellátja. A felperesnek jogszabályban biztosított úti okmány és vízum érvényességére vonatkozóan ellenőrzési kötelezettsége van, ennek elmulasztása esetén az Idtv. 86.§ (2) bekezdése alapján a külföldi személy visszaszállításáról gondoskodni köteles és az (5) bekezdés szerint bírsággal sújtható.

A perbeli esetben három, moldáv állampolgárságú utasnak nem volt érvényes vízuma, ezért ezeknek a személyeknek a beléptetését jogszerűen tagadták meg. Magyarországra történő beutazáshoz az Idtv. 4.§ (1) bekezdése értelmében vízum szükséges, a vízumkötelezettség alól a 2001/5. Nemzetközi Szerződés sem adott felmentést.

A felperessel szemben közrendvédelmi bírság az Idtv. 86.§ (5) bekezdése alapján jogszerűen került kiszabásra, a bírság a visszaszállítási kötelezettség fennállása miatt szabható ki és a bírság kiszabása nem függ attól, hogy a felperes vitatta-e visszaszállítási kötelezettségét vagy sem. A felperes által hivatkozott 539/2001/EK rendelet a perbeli esetben nem volt alkalmazható. Az EK rendelet 1. cikk (1) bekezdése értelmében ez a rendelet a harmadik országok állampolgárainak az Unió tagállamok külső határainak átlépésére tartalmaz rendelkezéseket, míg a perbeli esetben a Magyar Köztársaság és a Moldovai Köztársaság között külön kétoldali megállapodás volt hatályban de egyik nemzetközi megállapodás sem biztosított vízummentességet a Magyarország területére történő belépés esetére. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a határőrségnek vizsgálnia kellett volna, hogy az Unió területére a moldáv állampolgárok megfelelő úti okmányokkal léptek-e be, mert a perbeli esetben csak annak volt jelentősége, hogy a magyar határt érvényes úti okmánnyal lépték-e át.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az 539/2001/EK rendelet 1. Cikk (1) bekezdését, mert a beutazás feltételeinek vizsgálata az Unió külső határainál kötelező, ezért az Unió területén utazó harmadik országbeli állampolgár esetén a beutazás feltételeinek fennállását

vélelmezni kell és viisszaszállítás a beutazás feltételeinek hiánya miatt nem rendelhető el. A bírság kiszabására jogséértően, az Idtv. 86.§ (5) bekezdésébe ütközően került sor, mert bírság csak akkor szabható ki, ha az üzembetartót határozattal kell kötelezni a költségek viselésére. A viisszaszállításról önként intézkedett, úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható, utasait megfelelően tájékoztatta, ezért méltánytalan vele szemben a bírság kiszabása. Kifogásolta, hogy az egyik esetben a spanyol hatóságok által kiállított, az állampolgár hazájába való viisszatérésre jogosító okmány nem is került vizsgálatra.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg. Magyarország az Európai Unióhoz való csatlakozással nem vált automatikusan a Schengeni Megállapodás és a Schengeni Végrehajtási Egyezmény részesévé, amely lehetővé tette volna tagállamok közötti belső határokon a határellenőrzés megszűnését. A felperes által szállított moldáv állampolgárságú személyek magánútlevéllel utaztak, és érvényes vízum hiányában kívánták átlépni a magyar határt. A perbeli esetben nem kellett vizsgálni, hogy a moldáv állampolgárok az Unió területére milyen úti okmány birtokában léptek be, a magyar határon történő beléptetéshez kellett a moldáv állampolgároknak érvényes úti okmánnyal és vízummal rendelkezniük. (Idtv. 4.§ (1) bekezdés)

A perbeli esetben az 539/2001/EK rendelet 1. Cikk (1) bekezdése vízumkötelezettséget írt elő a moldáv állampolgárok részére, ez alól mentességet a 2001/5. Nemzetközi Szerződés csak a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező moldáv állampolgárok élveztek. A felperes autóbuszán utazó három moldáv állampolgárt vízummentesség nem illette meg és ők maguk sem hivatkoztak arra, hogy vízummentességet élveznének, vagy egyéb, olyan okmánnyal rendelkeznének, amely feljogosítaná őket a határátlépésre. A felperes az eljárás során korábban a spanyol hatóság által kiállított utazásra jogosító okmány meglétére nem hivatkozott, így ennek az újabb tényállításnak a valódisága a Pp. 275.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy visszaszállítási kötelezettséget előíró határozat hiányában közrendvédelmi bírsággal nem sújtható, illetve méltányosságból az eset összes körülménye alapján bírság vele szemben nem szabható ki. Az Idtv. 86.§ (5) bekezdése nem írja elő feltételként a bírság kiszabásához a visszaszállítási kötelezettség határozattal történő megállapítását, a bírság kiszabását már a visszaszállítási kötelezettség megalapozza. Méltányossági szempontok figyelembevételét az Idtv. nem teszi lehetővé, így az eset összes körülménye a felperes által kért módon nem vehető figyelembe.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

Az alperesnek jogi képviselő hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. január 2.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró